

Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság
9.K.27.323/2009/9.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

*A bíróság dr. Prónay Bence ügyvéd általképviselt **felperesnek**.... jogtanácsos által képviselt Nyugat-Dunántúli REgionális Államigazgatási Hivatal (9021 Győr, Árpád u. 32.) **alperes** ellen építési határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő*

í t é l e t e t :

A bíróság az alperes GYH-892-10/2009. számú határozatát az I. fokú 260-4/2008. határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezi és az I. fokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezi.

Köteles az alperes 15 napon belül a felperes részére 10.000 Ft (tízezer) forint perköltséget megfizetni, míg a feljegyzett kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A bíróság a tárgyalás adatai, valamint a csatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

K. J-né és társai Gy. K. F. úti lakosok bejelentést intéztek Győr Megyei Jogú Város Jegyzőjéhez, hogy K. Z. Gy. K. F. u. ... szám alatti lakos ingatlanán létesült T-Mobil átjátszó antenna építési engedély nélkül épült és a működő bázisállomás működésének azonnali felfüggesztését kérték.

Győr Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal Építéshatósági Osztálya (továbbiakban: I. fokú hatóság) 2007. december 7-én helyszíni szemlét tartott, melynek során megállapította, hogy K. Z. tulajdonos hozzájárulásával a beruházó a T-Mobil Mobilszolgáltató átjátszó antennát épít, mely a lakó épület tetején 2 m

magas, valamint az udvaron 1,3 m magas, 3 m²-nyi területű betonfelületre elhelyezett villamos kapcsoló szekrényt helyez el, mely az antenna műtárgya.

A helyszíni szemle eredményeként 2008. január 22-én kelt 93924-5/2007. számú végzésében az I. fokú hatóság az eljárást megszüntette.

Végzése indokolásában rögzítette, hogy a 46/1997 (XII. 29.) KTM. rendelet 9.§-a (1) bekezdés ja. és jb. pontja alapján a telepített átjátszó antenna, antennatartó szerkezet és kapcsoló szekrény (műtárgy) méretéből fakadóan nem engedélyköteles tevékenység.

Rögzítette azt is, hogy a lakóépület nem helyezkedik el védett területen (nincs védettséget megállapító rendelet). A rendezési terv nem tartalmaz az antenna elhelyezésére vonatkozó tiltó rendelkezést, vagy egyéb szabályozást. Ezért csak a hivatkozott 46/1997. (XII. 29.) KTM. rendelet 9.§ (1) bekezdése alapján lehet elbírálni, hogy engedélyköteles tevékenységről van-e szó.

A panasztevő lakók fellebbezése alapján eljárta Nyugat-Dunántúli Regionális Államigazgatási Hivatal Hatósági Főosztály (továbbiakban: alperes) GYH-683-3/2008. számú végzésében az I. fokú döntést megsemmisítette és az I. fokú építésügyi hatóságot új eljárás lefolytatására utasította.

Döntését azzal indokolta, hogy az I. fokú építésügyi hatóság felülvizsgált végzésében tett hivatkozások nem egyértelműen megalapozottak, a tulajdonos és a beruházó által kötött szerződés és a műszaki telepítési dokumentációk a felterjesztett iratok között nem szerepelnek, így feltehetőleg nem is képezik az iratanyag részét. A becsatolt fotók alapján szemmel látható, hogy a tulajdonos lakóépületére elhelyezett antenna tartó szerkezetek méretükben meghaladják az I. fokú építésügyi hatóság végzésében megállapított 2 méteres magasságot, tehát a végzés indokolásában tett megállapítás iratellenes is.

Az antennák pontos méreteit tartalmazó dokumentumok, arra történt hivatkozások tehát ellentmondásba ütköznek, ezért annak eldöntése, hogy a lakóépület homlokzatára történő átjátszó antennák elhelyezése építési engedélyhez kötött-e vagy sem, a rendelkezésre álló iratból nem állapítható meg egyértelműen, ezért a döntés meghozatalához a tényállás további tisztázása szükséges.

Előírta, hogy az I. fokú építési hatóságnak vizsgálnia kell azt is, hogy az ügybeni antennák elhelyezése megfelel-e az Országos Településrendezési és Építési Követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Kormányrendelet (továbbiakban: OTÉK) 50.§ (2) bekezdésében megfogalmazott általános szabálynak.

Ebből következően nemcsak azt kell vizsgálnia az I. fokú hatóságnak, hogy a kihelyezett antennák az adott épület megjelenéséhez, kialakításához illeszkednek-e, hanem azt is, hogy annak környezetével, építészeti karakterével mennyiben egyeztethetők össze.

A 46/1997. (XII. 29.) KTM. rendelet 9.§ (5) bekezdése ugyanis kimondja, hogy az építési engedély nélkül végezhető építési, illetőleg a bontási engedély nélkül végezhető

bontási munkát is csak a településrendezési tervek, a helyi építési szabályzat, továbbá az általános érvényű kötelező építésügyi és más hatósági előírások megtartásával szabad végezni. E rendelkezések megsértése esetén a szabálytalanul végzett építési munkák jogkövetkezményeit kell alkalmazni.

Az új eljárás során az I. fokú építési hatóság 2008. május 21-én a helyszínen lézeres távmérővel az antennatartók magasságát megmérte. Szakhatósági vélemények beszerzését követően 19657-18/2008. számú 2008. november 3-án kelt I. fokú határozatában a Gy. K. F. u. ... szám alatti lakosok tulajdonában álló ingatlanon meglévő családi lakóházon építési engedély nélkül, illetőleg építésügyi hatósági eljárást sértő módon épített T-Mobil átjátszó antenna építmények és azok berendezései határozata végrehajthatóvá válásától számított 30 napon belül kártérítési igény nélküli bontását rendelte el.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a helyszíni ellenőrzésen megállapította a családi lakóházon 2 db T-Mobil átjátszó antenna építményt és azok berendezéseit építési engedély nélkül építették fel. Távmérő műszerre az antennatartó szerkezet magassági méretét lemérte, azok 5,85 m magasak. A rajta levő antenna 2,25 m magas a villámhárító csúccsal együtt. A tervezett méretek a beküldött tervdokumentációban rendelkezésre álltak: az antennatartó szerkezet 5,95 m, az antenna a villámhárító csúcs nélkül 1,93 m magas. Az antenna az antennatartó szerkezet mellett került felszerelésre. Az antenna szerkezeteket közvetlenül az épület homlokzati falához erősítették külön épületszerkezeti megerősítés nélkül. A 37/2007. (XII. 13.) ÖTM. rendelet 1. melléklet III. pont 5. pontjában írtakra hivatkozással rögzítette az építési engedély és bejelentés nélkül végezhető tevékenységeket. Ezt követően rögzítette ezen előírások teljesülése esetén vizsgálta, hogy az általános érvényű kötelező építésügyi és más hatósági eljárások teljesültek-e. A szakhatóságokat a 46/1997. (XII. 29.) KTM. rendelet alapján vonta be az eljárásba, akik közül az ÁNTSZ Nyugat-Dunántúli Regionális Intézete feltétel nélkül, míg az Észak-Dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség kikötésekkel járult hozzá a fennmaradási engedély megadásához. Megállapította, hogy a megépült antennaszerkezetek, a rajta elhelyezett antennák és kiegészítő berendezések nem illeszkednek a tárgyi családi lakóház kialakításához, megjelenéséhez, továbbá nem illeszkednek a környezet és a környező beépítés adottságaikhoz, építészeti megoldásai által sérül a táj és településkép esztétikus kialakítása. Mindezek alapján az építmények közérdeket sértő módon épültek meg.

Az építési engedély nélkül megépült antennatartó szerkezetek a rajta elhelyezett antennák és kiegészítő berendezések az OTÉK. 50.§ (2) bekezdés b. d. f. és g. pontjainak nem felelnek meg. Mindezt a határozat indokolása szerint Győr Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala Stratégiai Városfejlesztési Osztály 46198/2008. számú főépítész állásfoglalásában írtak is alátámasztják. A főépítész állásfoglalás szerint az elhelyezett berendezések száma az épület lakófunkcióját tekintve is túlzott. A

3897 0 A A04 rajzszámú terven jelölt átjátszó antennák és a talajra szerelt kültéri egységek az épület, az utcakép és a városkép szempontjából pedig kedvezőtlennek ítélték. A lakóépületre szerelt átjátszó antennákat városképi szempontból nem tartja elfogadhatónak. Mindezen tényállás alapján az I. fokú építési hatóság az 1997. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Étv.) 48.§ (2) bekezdés a. és b. pontjára hivatkozással rögzítette, hogy a szabálytalanság átalakítással nem szüntethető meg csak bontással, így arra fennmaradási engedély nem adható és ezért annak bontását az Étv. 48.§ (8) bekezdése alapján rendelte el.

A határozat ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben a 37/2007. (XII. 13.) ÖTM. rendelet 2.§ 1. 2. 3. pontjára hivatkozással rögzítette, hogy az antenna, antennatartó szerkezet és csatlakozó műtárgy sem nem építési engedély, sem nem bejelentés köteles építési tevékenység.

Hivatkozott arra, hogy a megkeresett szakhatóságok a bázisállomással szemben nem emeltek kifogást, Győr Megyei Jogú Város Főépítésze főépítési állásfoglalása pedig nem minősül szakhatósági véleménynek.

Kifogásolta továbbá azt is, hogy az I. fokú építésügyi hatóság a bontást elrendelő határozatát olyan elfogadhatatlan bizonyítéokra építi, amely nem alapozza meg a tényállást, miszerint a beruházó a létesítményt jogszabálysértő módon építette volna meg. E körben arra hivatkozott, hogy az I. fokú építésügyi hatóság a városi főépítész állásfoglalásán kívül semmilyen bizonyítékkal nem támasztja alá megállapítását, semmilyen bizonyítéka nincs az I. fokú hatóságnak, mely azt támasztaná alá, hogy a létesítmény nem felel meg a jogszabályi követelményeknek, így nem állíthatja, hogy a létesítmény megsértené az OTEK. 50.§ (2) bekezdés b. d. f. g. pontjaiban előírtakat.

A fellebbezés alapján eljáró alperes GYH-4456-3/2008. számú határozatában az I. fokú határozatot megsemmisítette és felhívta az I. fokú hatóság figyelmét a Gy. K. F. u. ... szám alatti ingatlanon meglévő lakóépületen elhelyezett antennatartóval kapcsolatos eljárás lefolytatására. Határozata indokolásában többek között arra hivatkozott, hogy az eljárás során alkalmazandó az építésügyi hatósági eljárásokról, valamint a telekalakítási és az építészeti-műszaki dokumentációk tartalmáról szóló 37/2007. (XII. 13.) ÖTM. rendelet 5.§ (2) bekezdése szerint, ha jogszabály az építésügyi határozat meghozatala előtt

szakhatósági állásfoglalás beszerzését írja elő, akkor az építésügyi hatóság a szakhatóság az eljárás megindulását követő 8 munkanapon belül - a (7) bekezdésben foglalt eset kivételével - megkeresi.

A 46/1997. (XII. 29.) KTM. rendelet 2. számú mellékletének x. pontja szerint antenna, antennatartó szerkezet, valamint ahhoz tartozó műtárgy tekintetében a frekvencia jelölési engedélyben vagy koncessziós szerződésben foglalt követelmények érvényesítése céljából meg kell keresni a hírközlési szakhatóságot.

Az I. fokú építésügyi hatóság a tárgyi antenna és antennatartó szerkezet fennmaradhatóságának ügyében indított eljárás során nem vonta be a hírközlési hatóságot, ezért a Ket. 121.§ (1) bekezdés c. pontja szerint meg kell a döntést semmisíteni, ha a határozatot a szakhatóság megkeresése nélkül, vagy a szakhatósági jogszabályon alapuló állásfoglalásnak figyelmen kívül hagyásával hozták meg.

Az I. fokú hatóság által lefolytatott eljárás eredményeként 260-4/2009. számú határozatában ismételten elrendelte a K. F. u. ... szám alatti családi lakóingatlanon építési engedély nélkül, illetőleg építésügyi hatósági eljárás sértő módon épült T-Mobil átjátszó antenna építmények és azok berendezéseinek 30 napon belül kártérítési igény nélküli bontását.

Határozata indokolása szó szerint megegyezik a fent már hivatkozott 19657-18/2008. számú bontást elrendelő határozata indokolásával, kiegészítve azzal, hogy a Nemzeti Hírközlési Hatóság Hivatala feltétel nélkül hozzájárult a fennmaradási engedély megadásához.

A felperes gyakorlatilag a 19657-18/2008. számú határozat ellen benyújtott fellebbezését ismételte meg, kérve az I. fokú döntés megsemmisítését.

Az alperes GYH-892-10/2009. számú határozatában az I. fokú határozatot helybenhagyta.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felettes szakhatóságok nem emeltek kifogást az átjátszó antenna fennmaradási ügyében. A Étv. 48.§ (1) bekezdésében írtakra hivatkozással rögzítette a fennmaradási engedélyezési eljárás során mindazon feltételek teljesülését vizsgálni kell, melyek az építési engedély megadásához szükségesek lettek volna.

Az OTÉK. 50.§ (2) bekezdésével kapcsolatban rögzítette, hogy az az építészeti környezetbe illesztés alapkövetelményét fogalmazza meg. Fontos azonban, hogy az építményeknek, építményrészeknek nemcsak a meglévő adottságokhoz kell igazodniuk, hanem hozzá kell járulniuk a településképzés esztétikus továbbalakításához.

Ez pedig azt jelenti, hogy még egy esztétikailag alacsony színvonalú építészeti környezetben sem lehet egy újabb építészeti kifogásolható megoldást engedélyezni. Értelmezve az OTÉK. hivatkozott rendelkezését, egyértelműen megállapítható, hogy az ügybeni átjátszó antenna teljes mértékben idegen abban a lakókörnyezetben, amelyben elhelyezték. Az egyébként is kifogásolható megjelenésű, elhanyagolt állapotban lévő családi lakóház oldalsó homlokzatán aránytalanul megjelenő építmény mind formáját tekintve, mind pedig anyaghasználatára nézve teljesen elüt az építészeti környezettől.

A konkrét eset olyan kirívó példája az építészeti környezet semmibe vételének, amely tulajdonképpen mindenki számára teljesen egyértelművé teszi a felépítmény jogsértő voltát. Rögzítette továbbá, ide tartozik, hogy a bontásra ítélt építmények átalakítással sem tehető szabályosság, tekintettel arra, hogy a lakókörnyezettől idegen anyaghasználat és formai megjelenés az antennatartó szerkezet „továbbcsonkolásával” sem változtatható meg. Álláspontja szerint a városi főépítész szakvéleménye csupán alátámasztja az építésügyi hatóság álláspontját, mely véleményalkotásra a főépítészeti tevékenységről szóló jogszabályok lehetősége adnak. Mindezek alapján alkalmazva az Étv. 48.§ (8) bekezdésében írtakat, megállapította, hogy az építésügyi hatóság helyesen döntött akkor, amikor az építmény bontását rendelte el.

Ezt követően határozata indokolásában rögzítette az alperes, hogy mind az ügy indulásakor hatályos 46/1997. (XII. 29.) KTM. rendelet 9.§ (5) bekezdése, mind pedig a jelenleg hatályos 37/2007. (XII. 13.) ÖTM. rendelet 42.§ (4) és (5) bekezdése előírja, hogy az engedély, illetve bejelentés nélkül végezhető építési munkákat is csak az összes vonatkozó építésügyi és egyéb jogszabályi előírás betartásával szabad végezni, ennek megsértése esetén pedig a szabálytalanul elvégzett építési munkák jogkövetkezményeit kell alkalmazni. E rendelkezések szem előtt tartásával tehát az adott ügy megítélése szempontjából közömbös, hogy az adott építmények engedély vagy bejelentés alapján vagy anélkül létesíthetők-e, mivel a fentiek szerint az OTÉK. 50.§ (2) bekezdésben foglaltak megsértésre kerültek.

A határozat felülvizsgálata iránti kérelmében a felperes kérte jogszabálysértésre hivatkozással az I. fokú határozatra is kiterjedően az alperes határozatának hatályon kívül helyezését.

Hivatkozott keresetlevelében az I. fokú határozat ellen benyújtott fellebbezésében írtakra, továbbá arra, hogy mind az I., mind a II. fokú építésügyi határhely határozata jogszabálysértő, a Ket. 1.§ (1) bekezdésében írtakra hivatkozással.

Hivatkozott arra, hogy társaságuk által a jogszabályoknak megfelelően építési engedély nélkül létesített bázisállomás a 2003. évi C. törvény 188.§ 12. pontjában megfelelő elektronikus hírközlési építmény, elektronikus hírközlési nyomvonalas műtárgy és mint ilyen az OTÉK. 32.§-ának megfelelően valamennyi építési övezetben elhelyezhető. Ez a rendelkezés megítélése szerint összhangban van a hírközlési törvény 94.§ (1) bekezdésével, amely - figyelemmel a távközlési szolgáltatás közérdekű jellegére - általános szabályként mondja ki, hogy település tervezésénél, rendezésénél, utak és közművek építésénél, korszerűsítésénél, egyéb építmények és más létesítmények megvalósításánál, felújításánál - a külön jogszabályban meghatározott módon - biztosítani kell az elektronikus hírközlési építmények elhelyezésének lehetőségét.

Az alperes és az I. fokú építésügyi hatóság határozatában hivatkozott OTÉK. 50.§. (2) bekezdése főszabályként rögzíti, hogy építményt és annak részeit elsősorban a rendeltetési céljának megfelelően kell megvalósítani. A társaságuk által létesített építmény egy antennából és antennatartó szerkezetekből álló hírközlési építmény, amelynek rendeltetése mobil távközlési szolgáltatás biztosítása, amely szolgáltatás biztosítása társaságuknak nemcsak joga, de kötelezettsége is. Az eljárás hatóságok jogszabálysértő módon és nyilvánvalóan tévesen, valamint az ügy sajátosságait - az építmény rendeltetését - figyelmen kívül hagyva értelmezte és alkalmazta a jogszabályt, amikor egy közcélú hírközlési építménnyel szemben fogalmazta meg azt a követelményt, hogy az feleljen meg teljes mértékben az OTÉK. 50.§ (2) bekezdés valamennyi alpontjának, így járuljon hozzá a településkép esztétikus továbbalakításához is.

Továbbra is sérelmezte, hogy az I. fokú építésügyi hatóság a Ket. 72.§ (1) bekezdés ea. pontjában előírt kötelezettségét elmulasztva nem jelölte meg a tényállás megállapításánál figyelembe vett bizonyítékait, azokat a felperesi társasággal nem ismertette, a II. fokú építésügyi hatóság pedig ezen kifogásukkal a határozatában érdemben nem foglalkozott.

Az alperes ellenkérelmében fenntartotta határozatában foglalt jogi indokát és kérte a kereset elutasítását.

A felperes keresete az alábbiak szerint alapos.

A bíróság által megállapított tényállás szerint az építésügyi hatósági eljárás 2007. novemberében lakossági bejelentés alapján indult. Ebből következően az eljárás lefolytatására az annak megindulásakor hatályos jogszabályi rendelkezések alkalmazandók. Ezt kifejezetten rögzíti a 37/2007. (XII. 13.) ÖTM. rendelet 51.§ (1) bekezdése.

Ebből viszont az következik, hogy az építési hatósági eljárásra a 46/1997. (XII. 29.) KTM. rendelet, az építési törvény, valamint az OTÉK. hatósági eljárás megindulása napján hatályos rendelkezései az irányadók. Mind az alperes, mind az I. fokú hatóság jogszabálysértést követett el akkor, amikor az eljárás során az időközben hatályba lépett 37/2007. (XII. 13.) ÖTM. rendelkezéseire hivatkozott.

Az eljárás megindulásakor hatályos OTÉK. 50.§ (2) bekezdése - melyet az alperes határozatában helytállóan hivatkozott - az I. fokú határozatban írt alpontokat nem tartalmazza. A helytelen jogszabályi hivatkozást a fellebbezés elbírálása kapcsán az alperesnek észlelnie kellett volna.

Az alperest is terhelő tényállás tisztázási kötelezettsége körében egyértelműen állást kellett volna foglalnia abban a kérdésben, hogy a per tárgyát képező átjátszó antenna

építési engedély nélkül létesíthető-e és ezáltal megsértésre került-e a 46/1997. (XII. 29.) KTM. rendelet 9.§ (5) bekezdésében írt rendelkezés, mely szerint az építési engedély nélkül végezhető építési, illetve a bontási engedély nélkül végezhető bontási munkát is csak a településrendezési tervek, a helyi építési szabályzat, továbbá az általános érvényű kötelező építésügyi és más hatósági (védőterületi, biztonsági, közegészségügyi, tűzvédelmi, környezetvédelmi, műemléki és természetvédelmi, az egészséges és biztonságos munkavégzésre történő stb.) előírások megtartásával szabad végezni.

E rendelkezések megsértése esetén a szabálytalanul végzett építési munkák jogkövetkezményeit kell alkalmazni, melyre vonatkozó szabályokat a hivatkozott KTM. rendelet 35.§ (1) bekezdése tartalmazza.

Az eljárás megindulásakor hatályos OTÉK. 50.§ (2) bekezdésében írt és a határozatokban kiemelt illeszkedési követelményre alapított döntés jogszabálysértő. Az OTÉK. hivatkozott előírása az építmények létesítési előírásaira vonatkozó általános szabályok.

Az építésügyi hatóságok figyelmen kívül hagyták az Étv. 2.§ 8. pontjában írt építmény fogalmát, mely gyakorlatilag az épület és műtárgy gyűjtőfogalmát jelenti.

A per tárgyát képező átjátszó antenneszerkezet az Étv. fogalmi rendszerében a 2.§ 18. pontja szerint sajátos építményfajtának minősül, az antenna tartószerkezete és átjátszó antenna e kategóriába tartozik, míg a beton alapzatra elhelyezett villamos kapcsoló-berendezés műtárgynak. A kifogás tárgyát az érintett családi ház homlokzatára elhelyezett tartószerkezet és átjátszó antenna képezte, erre nézve kizárólag a környezetbe való illeszkedés előírása nem megféleltethető a hivatkozott jogszabályi rendelkezésekkel.

Az átjátszó antennák formája és anyaghasználata köztudottan valamennyi építészeti környezettől eltér; elhelyezése azonban közcélú feladatokat szolgál azzal, hogy még frekvenciált lakókörnyezetben is meg kell oldani a távközlési szolgáltatást. Ezt támasztja alá az OTÉK. 32.§-a, mely szerint valamennyi építési övezetben, illetve övezetben - ha a helyi építési szabályzat, szabályozási terv másként nem rendelkezik - elhelyezhető a nyomvonal jellegű építmények és műtárgyaik a külön jogszabályok keretei között.

Az indokolásban hivatkozott eljárási és anyagi jogszabálysértésekre figyelemmel a bíróság a felülvizsgált II. fokú határozatot az I. fokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte a Pp. 339.§ (1) bekezdése alapján és az I. fokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

Az új eljárás során az I. fokú hatóságnak egyértelműen állást kell foglalnia abban, hogy a per tárgyát képező átjátszó antenna létesítése - annak ismert műszaki paraméterei alapján a 46/1997. (XII. 29.) KTM. rendelet 9.§ (2) bekezdése szerint

építési hatósági engedély nélkül, illetőleg ugyanezen rendelet 16.§-a szerint építési engedély alapján létesíthető-e.

Amennyiben az átjátszó antenna építési engedély nélkül létesíthető, annak szabályos létesítését a hivatkozott rendelet 9.§ (5) bekezdésében írt szempontok alapján kell vizsgálnia.

Amennyiben az átjátszó antenna létesítését építési engedély alapján elvégezhető építési munkának ítéli meg az I. fokú hatóság, úgy a 46/1997. (XII. 29.) KTM. rendelet 17.§-ában írt tartalmi követelményeket követően a 18.§-ában rögzített feltételek teljesülését kell vizsgálnia.

Bármelyik tevékenység vizsgálata során arra a megállapításra jut, hogy az arra a tevékenységre vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem kerültek betartásra, a szabálytalanul végzett építési munkák jogkövetkezményeit ugyanezen rendelet 35.§-ában írt jogkövetkezményt alkalmazva kell a döntést meghoznia.

Az I. fokú hatóság köteles a tényállást megállapítani és azt a Ket. 72.§-ában írtak szerint részletesen indokolni. A jogszabályi előírás hiányában kötő erővel nem rendelkező városi főépítész véleményének esetleges figyelembe vételét is indokolási kötelezettség terheli.

A pervesztes alperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a perköltség megfizetésére, míg az alperes személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett kereseti illeték a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14.§-a alapján a Magyar Állam terhén marad.

Győr, 2010. március 18.

*. Kobli Ilona
bíró*

